

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDETS DIREKTIV 94/62/EF

af 20. december 1994

om emballage og emballageaffald

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET
FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er nødvendigt at harmonisere medlemsstaternes foranstaltninger i forbindelse med håndtering af emballage og emballageaffald, for på den ene side at forebygge og mindske miljøbelastningen, og derved sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau, og for at garantere det indre markeds funktion og undgå handelshindringer og forvridding og begrænsning af konkurrencen i Fællesskabet;

den bedste måde at undgå emballageaffald på er at reducere den samlede mængde emballage;

det er som et generelt princip i forhold til direktivets mål vigtigt at påse, at foranstaltninger, som en medlemsstat træffer for at beskytte miljøet, ikke forringer andre medlemsstaters mulighed for at opfylde direktivets mål;

reduktionen af affaldsmængden er en nødvendig forudsætning for den bæredygtige vækst, som udtrykkelig omtales i traktaten om Den Europæiske Union;

Fællesskabets politik skal omfatte alle former for emballage på markedet og alle former for emballageaffald;

Rådets direktiv 85/339/EØF af 27. juni 1985 om emballager til flydende levnedsmidler ⁽⁴⁾ bør derfor ophæves;

emballage har en grundlæggende samfundsmæssig og økonomisk funktion, og foranstaltningerne i dette direktiv må derfor ikke indskrænke andre relevante krav i lovgivningen til kvaliteten og transporten af emballage eller emballerede produkter;

i overensstemmelse med Fællesskabets strategi for håndtering af affald som udformet i Rådets resolution af 7. maj 1990 om affaldspolitik ⁽⁵⁾ og i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald ⁽⁶⁾ skal håndteringen af emballage og emballageaffald først og fremmest tage sigte på, at produktion af emballageaffald forebygges, og dernæst, at emballage skal kunne genbruges og emballageaffald genvindes eller på anden måde genanvendes, således at omfanget af den endelige bortskaffelse kan nedbringes;

indtil der foreligger videnskabelige og teknologiske resultater vedrørende genanvendelsesprocesser, betragtes genbrug og genindvinding som de foretrukne processer med hensyn til miljøbelastning; dette indebærer, at medlemsstaterne skal indføre ordninger, der sikrer returnering af brugt emballage og/eller emballageaffald; der bør hurtigst muligt fuldføres livscyklusanalyser med henblik på at begrunde en klar prioriteringsrækkefølge mellem genbrugsemballage, genvindelig og genanvendelig emballage;

hensigtsmæssige foranstaltninger skal tages i brug for at forebygge produktion af emballageaffald, herunder initiativer i medlemsstaterne i overensstemmelse med målsætningerne i dette direktiv;

medlemsstaterne kan i overensstemmelse med traktaten fremme genbrugssystemer for emballage, der kan genbruges på en for miljøet fornuftig måde, idet denne metode kan bidrage til at beskytte miljøet;

fra en miljømæssig betragtning må genvinding udgøre et væsentligt led i genanvendelsen med det primære sigte at

⁽¹⁾ EFT nr. C 263 af 12. 10. 1992, s. 1 og EFT nr. C 285 af 21. 10. 1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. C 129 af 10. 5. 1993, s. 18.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 23. juni 1993 (EFT nr. C 194 af 19. 7. 1993, s. 177), Rådets fælles holdning af 4. marts 1994 (EFT nr. C 137 af 19. 5. 1994, s. 65) og Europa-Parlamentets afgørelse af 4. maj 1994 (EFT nr. C 205 af 25. 7. 1994, s. 163). Bekræftet den 2. december 1993 (EFT nr. C 342 af 20. 12. 1993, s. 15). Forligsudvalgets fælles udkast af 8. november 1994.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 176 af 6. 7. 1985, s. 18. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/692/EØF (EFT nr. L 377 af 31. 12. 1991, s. 48).

⁽⁵⁾ EFT nr. C 122 af 18. 5. 1990, s. 2.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 194 af 29. 7. 1975, s. 47. Direktivet er ændret ved direktiv 91/156/EØF (EFT nr. L 78 af 26. 3. 1991, s. 32).

nedbringe forbruget af energi og basisråvarer samt begrænse den endelige bortskaffelse af affald;

energigenvinding er et effektivt middel til genanvendelse af emballageaffald;

de mål, som medlemsstaterne fastsætter for genanvendelse og genvinding af emballageaffald, bør ligge inden for visse intervaller, således at de forskellige forhold i medlemsstaterne kan tages i betragtning, og det kan undgås, at der skabes hindringer for handelen, og at der opstår konkurrenceforvridning;

hvis der skal opnås resultater på mellemlang sigt, og hvis erhvervsdrivende, forbrugere og offentlige myndigheder skal kunne gøre sig det nødvendige langsigtede perspektiv klart, bør der fastsættes en frist på mellemlang sigt til opfyldelsen af ovennævnte mål og en frist på lang sigt for de mål, som bør fastsættes på et senere stadium med henblik på at udbygge disse mål væsentligt;

Europa-Parlamentet og Rådet bør på grundlag af rapporter fra Kommissionen vurdere den praktiske erfaring, medlemsstaterne har høstet i forbindelse med de nævnte måls gennemførelse og resultaterne fra forskning og evalueringsteknikker, som f. eks. økobalancer;

medlemsstater, der har udarbejdet eller vil udarbejde programmer, som går videre end disse mål, bør ud fra et hensyn til et højt niveau af miljøbeskyttelse kunne forfølge sådanne mål på betingelse af, at disse foranstaltninger ikke griber forstyrrende ind i det indre marked og ikke hindrer andre medlemsstater i at overholde direktivet; Kommissionen bør godkende disse foranstaltninger på grundlag af en passende undersøgelse;

visse medlemsstater kan på grund af deres særlige forhold få tilladelse til at fastsætte lavere mål på betingelse af, at de når et mindstemål for genanvendelse inden for den normale frist og de generelle mål inden for en længere frist;

håndteringen af emballage og emballageaffald gør det nødvendigt, at der i medlemsstaterne indføres retur-, indamlings- og genanvendelsessystemer: sådanne systemer skal være åbne for deltagelse af alle interesserede kredse og skal være udformet på en sådan måde, at der i overensstemmelse med traktaten undgås forskelsbehandling af importerede produkter samt handelshindringer og konkurrenceforvridning og sikres den størst mulige returløb af emballage og emballageaffald;

spørgsmålet om mærkning af emballage på fællesskabsplan skal undersøges nærmere, men bør afgøres af Fællesskabet i nær fremtid;

for at formindske emballagens og emballageaffaldets miljøbelastning mest muligt og for at undgå handelshindringer og konkurrenceforvridning er det også nødvendigt at definere de væsentlige krav til sammensætningen af og egenskaberne ved genbrugsemballage og genanvendelig, herunder genvindelig, emballage;

indholdet af skadelige metaller og andre stoffer i emballage skal begrænses af hensyn til deres miljøbelastning (særlig af hensyn til stoffernes formodede tilstedeværelse i emissionerne eller asken, når emballagen forbrændes, eller i perkolatet, når emballagen deponeres); som et første skridt til at mindske emballageaffalds toksicitet bør det hindres, at der bruges skadelige tungmetaller i emballage eller kontrolleres, at der ikke sker migration af sådanne elementer i miljøet; dog skal Kommissionen efter en udvalgsprocedure kunne fastsætte passende undtagelser i særlige tilfælde;

sortering af affald ved kilden er afgørende for opnåelse af et højt genvindingsniveau og for at hindre sundheds- og sikkerhedsproblemer for de personer, som skal indsamle og bearbejde emballageaffaldet;

krav til emballagefremstilling bør ikke finde anvendelse på emballage anvendt til et bestemt produkt forud for datoen for dette direktivs vedtagelse; der er tillige behov for en overgangsperiode for markedsføring af emballage;

gennemførelsen af bestemmelsen om, at emballage, som markedsføres, skal opfylde alle væsentlige krav, bør ske under hensyn til, at den kompetente standardiseringsmyndighed er ved at opstille europæiske standarder; dog bør bestemmelserne om godtgørelse af de nationale standarders overensstemmelse gælde straks;

udarbejdelsen af europæiske standarder i forbindelse med de væsentlige krav og andre tilknyttede spørgsmål skal fremmes;

de i dette direktiv omhandlede foranstaltninger forudsætter, at der udvikles genanvendelses- og genvindingskapacitet samt afsætningsmuligheder for genvundet emballagemateriale;

indarbejdelse af genvundet materiale i emballage må ikke være i strid med relevante bestemmelser om hygiejne, sundhed og forbrugersikkerhed;

der er behov for information på fællesskabsplan om mængden af emballage og emballageaffald for at bidrage til at gøre det muligt at kontrollere, at dette direktivs mål gennemføres;

det er væsentligt, at alle, der tager del i fremstillingen, brugen, importen og distributionen af emballage og emballerede produkter i højere grad gør sig klart, i hvilket omfang emballage bliver til affald, og at de i henhold til princippet om, at forurenere betaler, påtager sig ansvar for sådant affald; udformningen og gennemførelsen af de i dette direktiv omhandlede foranstaltninger vil i givet fald indebære og forudsætte et nært samarbejde mellem alle parter som led i et fælles ansvar;

forbrugere spiller en afgørende rolle i håndteringen af emballage og emballageaffald, og forbrugeroplysningen bør derfor tage sigte på at tilpasse forbrugernes adfærd og holdning;

medtagelsen i de planer for håndtering af affald, der kræves i henhold til direktiv 75/442/EØF, af et særligt kapitel om emballage- og emballageaffaldshåndtering vil bidrage til, at dette direktiv kan blive gennemført effektivt;

for lettere at nå de i dette direktiv fastsatte mål kan det være nødvendigt, at Fællesskabet og medlemsstaterne anvender økonomiske instrumenter i overensstemmelse med traktatens bestemmelser for at undgå nye former for protektionisme;

uanset direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter ⁽¹⁾ bør medlemsstaterne anmelde udkastene til de foranstaltninger, de agter at vedtage, til Kommissionen, således at den kan fastslå, om de er i overensstemmelse med direktivet;

tilpasningen til den videnskabelige og tekniske udvikling af identifikationssystemet for emballage og af skemaerne med oplysninger fra databaserne varetages af Kommissionen efter en udvalgsprocedure;

der skal være mulighed for at træffe særlige foranstaltninger for at afhjælpe de vanskeligheder, der måtte opstå med hensyn til gennemførelsen af nærværende direktiv, om fornødent efter den samme udvalgsprocedure —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

1. Formålet med dette direktiv er at harmonisere medlemsstaternes foranstaltninger i forbindelse med håndtering af emballage og emballageaffald for på den ene side

at forebygge og mindske miljøbelastningen herfra i samtlige medlemsstater samt i tredjelande og derved sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau, og for på den anden side at garantere det indre markeds funktion og undgå handelshindringer og forvridning og begrænsning af konkurrencen i Fællesskabet.

2. I den forbindelse fastsætter direktivet foranstaltninger rettet mod, som første prioritet, at forebygge produktion af emballageaffald, og som andre grundlæggende principper, genbrug af emballage samt genvinding og andre former for genanvendelse af emballageaffald samt, som følge heraf, reduktion af den endelige bortskaffelse af affaldet.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på al emballage, der markedsføres i Fællesskabet, og alt emballageaffald, uanset om det anvendes i, eller stammer fra industri-, handels-, kontor-, værksteds-, service-, husholdnings- eller andre sektorer, og uanset hvilke materialer der er anvendt.

2. Dette direktiv indskrænker ikke de bestående kvalitetskrav til emballage, herunder kravene til sikkerhed, beskyttelse af sundhed og hygiejne i forbindelse med de emballerede produkter eller de eksisterende krav vedrørende transport, eller bestemmelserne i Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald ⁽²⁾.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »emballage«: alle produkter af hvilken som helst art og materiale, som anvendes til pakning, beskyttelse, håndtering, levering fra producenten til brugeren eller forbrugeren og præsentation af varer, det være sig råvarer eller forarbejdede varer. Alle engangsartikler, der anvendes til samme formål, skal tilsvarende betragtes som emballage.

Emballage omfatter kun:

- a) »salgsemballage eller primæremballage«, dvs. emballage udformet på en sådan måde, at den på salgsstedet udgør en salgsenhed for den endelige bruger eller forbruger
- b) »multipak eller sekundær emballage«, dvs. emballage udformet på en sådan måde, at den på salgsstedet udgør en samling af et vist antal

⁽¹⁾ EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/400/EØF (EFT nr. L 221 af 6. 8. 1992, s. 55).

⁽²⁾ EFT nr. L 377 af 31. 12. 1991, s. 20.

salgsenheder, uanset om den sælges som sådan til den endelige bruger eller forbruger, eller om den kun bruges til at fylde hylderne på salgsstedet; den kan fjernes fra varen, uden at dette ændrer varens egenskaber

- c) »transportemballage eller tertiær emballage«, dvs. emballage udformet på en sådan måde, at håndtering og transport af et antal salgsenheder eller multipak-emballager gøres lettere, så skader forårsaget af fysisk håndtering eller transport kan undgås. Transportemballage omfatter ikke vej-, jernbane-, skibs- og luftfragtcontainere
- 2) »emballageaffald«: enhver emballage eller ethvert emballagemateriale, der er omfattet af definitionen på affald i direktiv 75/442/EØF, bortset fra spildprodukter fra produktionen
- 3) »emballageaffaldshåndtering«: håndtering af affald som defineret i direktiv 75/442/EØF
- 4) »forebyggelse«: reduktion af mængden og miljøskadeligheden
- af materialer og stoffer i emballage og emballageaffald
 - af emballage og emballageaffald på produktions-, markedsførings-, distributions-, anvendelses- og bortskaffelsesstadiet
- navnlig gennem udvikling af renere produkter og teknologier
- 5) »genbrug«: enhver bortskaffelsesform, hvor emballage, som er udformet med henblik på i sin levetid at kunne genbruges mindst et bestemt antal gange, genpåfyldes eller genbruges til samme formål, som den er udformet til, med eller uden støtte af hjælpeprodukter, som findes på markedet, og som muliggør genpåfyldning af emballagen; genbrugt emballage bliver til emballageaffald, når det ikke længere kan genbruges
- 6) »genanvendelse«: enhver af de bortskaffelsesformer, der er anført i bilag II B til direktiv 75/442/EØF
- 7) »genvinding«: oparbejdning i en produktionsproces af affaldsmaterialerne til deres oprindelige formål eller til andre formål, herunder også organisk genvinding, men ikke energiudnyttelse
- 8) »energiudnyttelse«: anvendelse af brændbart emballageaffald til energifremstilling direkte ved forbrænding sammen med eller uden andet affald, men med anvendelse af varmen
- 9) »organisk genvinding«: aerob behandling (kompostering) eller anaerob behandling (biogasudvinding)

via mikroorganismer og under kontrollerede former af emballageaffaldets bionedbrydelige dele, hvorved der produceres stabiliserede organiske jordforbedringsmidler eller metan. Nedgravning af affaldet betragtes ikke som organisk genvinding

- 10) »bortskaffelse«: enhver af de bortskaffelsesformer, der er anført i bilag II A til direktiv 75/442/EØF
- 11) »økonomiske beslutningstagere«: i forbindelse med emballage, leverandører af emballagematerialer, emballageproducenter og -omdannelsesvirksomheder, påfyldningsvirksomheder og emballagebrugere, -importører, -forhandlere og -distributører, offentlige myndigheder og offentligretlige organisationer
- 12) »frivillig aftale«: formel aftale mellem medlemsstatens kompetente myndigheder og de berørte erhvervssektorer; den skal stå åben for alle de parter, der ønsker at underkaste sig aftalens betingelser med henblik på at få gennemført direktivets mål.

Artikel 4

Forebyggelse

1. Ud over de forebyggende foranstaltninger mod produktion af emballageaffald, som iværksættes i henhold til artikel 9, sørger medlemsstaterne for, at der bliver iværksat andre forebyggende foranstaltninger. Disse kan bestå af nationale programmer eller tilsvarende foranstaltninger, der eventuelt iværksættes i samråd med samtlige økonomiske beslutningstagere, og som tager sigte på at samle og udnytte de forskellige forebyggelsesrelevante initiativer, der træffes i medlemsstaterne. De skal respektere formålet med dette direktiv, jf. artikel 1, stk. 1.
2. Kommissionen bidrager til at fremme forebyggelsen ved at tilskynde til udarbejdelsen af egnede europæiske standarder, jf. artikel 10.

Artikel 5

Genbrug

Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med traktaten fremme genbrugssystemer for emballage, der kan genbruges på en miljømæssigt fornuftig måde.

Artikel 6

Genanvendelse og genvinding

1. For at opfylde formålet med dette direktiv træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til på hele deres område at nå følgende mål:

- a) senest fem år efter datoen for dette direktivs gennemførelse i national ret skal mellem 50 vægtprocent som et minimum og 65 vægtprocent som et maksimum af emballageaffaldet genanvendes
- b) inden for rammerne af dette generelle mål skal, inden for samme tidsfrist, mellem 25 vægtprocent som et minimum og 45 vægtprocent som et maksimum af samtlige de materialer, der indgår i emballageaffaldet, genvindes med et minimum på 15 vægtprocent for hvert emballagemateriale
- c) senest ti år efter datoen for dette direktivs gennemførelse i national ret, skal der genanvendes og genvindes en procentdel, som Rådet fastsætter i overensstemmelse med stk. 3, litra b), med henblik på en kraftig stigning i måltallene i litra a) og b).

2. Medlemsstaterne tilskynder industrien til ved fremstilling af emballage og andre produkter, at bruge materialer, der stammer fra genvundet emballageaffald, hvis dette er hensigtsmæssigt.

3. a) Europa-Parlamentet og Rådet vurderer på grundlag af en interimrapport fra Kommissionen og, fire år efter den i stk. 1, litra a), omhandlede dato, på grundlag af en endelig rapport, de erfaringer, som medlemsstaterne har gjort ved gennemførelsen af de mål, der er fastsat i stk. 1, litra a) og b), og stk. 2, samt resultaterne af forskning og vurderingsteknikker, f. eks. økobalancer

b) senest seks måneder inden afslutningen af den første femårsperiode, jf. stk. 1, litra a), opstiller Rådet med kvalificeret flertal, på forslag af Kommissionen, de konkrete mål for den anden femårsperiode, jf. stk. 1, litra c). Denne proces gentages hvert femte år.

4. De foranstaltninger og mål, der er nævnt i stk. 1, litra a) og b), offentliggøres af medlemsstaterne og gøres til genstand for en oplysningskampagne, der er rettet mod såvel offentligheden som de økonomiske beslutningstagere.

5. Grækenland, Irland og Portugal kan på grund af deres specifikke situation, dvs. henholdsvis det store antal småøer, den udbredte forekomst af landdistrikter og bjergområder samt det nuværende lave emballageforbrug, beslutte

- a) senest fem år fra datoen for direktivets gennemførelse at nå lavere mål end dem, der er fastsat i stk. 1, litra a) og b), ovenfor, men skal mindst nå op på 25 % genanvendelse
- b) samtidig at forlænge fristen for at nå målene i stk. 1, litra a) og b), dog højst indtil den 31. december 2005.

6. Medlemsstater, som allerede har vedtaget eller planlægger at vedtage programmer, som rækker ud over målene i stk. 1, litra a) og b), og som har tilstrækkelig

kapacitet til genanvendelse og genvinding, kan forfølge disse mål med henblik på et højt miljøbeskyttelsesniveau, såfremt de pågældende foranstaltninger hverken giver anledning til forvriddning på det indre marked eller er til hinder for, at andre medlemsstater kan opfylde direktivet. Medlemsstaterne underretter Kommissionen herom. Kommissionen bekræfter disse foranstaltninger efter sammen med medlemsstaterne at have forvisset sig om, at de er forenelige med ovenstående betragtninger, og at de ikke udgør et vilkårligt middel til diskrimination eller en skjult handelshindring mellem medlemsstaterne.

Artikel 7

Retur-, indsamlings- og genanvendelsessystemer

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til, at der indføres systemer til sikring af:

- a) tilbagetagelse og/eller indsamling af brugt emballage og/eller emballageaffald fra forbrugeren, fra enhver anden endelig bruger eller fra affaldsstrømmen, med henblik på håndtering af den brugte emballage eller emballageaffaldet på den mest hensigtsmæssige måde
- b) genbrug eller genanvendelse, herunder genvinding af indsamlet emballage og/eller emballageaffald

for at opfylde målene i dette direktiv.

Sådanne systemer skal være åbne for deltagelse fra erhvervsdrivende i de berørte sektorer og for deltagelse fra de kompetente offentlige myndigheders side. De skal også gælde for importerede varer på ikke-diskriminerende betingelser, herunder med hensyn til reglerne for adgang til systemerne og eventuelle afgifter; systemerne skal udformes på en sådan måde, at handelshindringer eller konkurrenceforvriddning undgås i overensstemmelse med traktaten.

2. De i stk. 1 omhandlede foranstaltninger indgår i en politik, der omfatter al emballage og alt emballageaffald, navnlig under hensyntagen til forbruger- og miljøbeskyttelse, beskyttelse af sundhed, sikkerhed og hygiejne, beskyttelse af de emballerede varers og de anvendte materialers kvalitet, ægthed og tekniske egenskaber såvel som beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret.

Artikel 8

Mærknings- og identifikationsordning

1. Rådet træffer, på traktatens betingelser senest to år efter dette direktivs ikrafttræden, afgørelse om mærkning af emballage.

2. For at fremme indsamling, genbrug og genanvendelse, herunder genvinding, angives det på emballagen, til brug for den berørte industri, hvad emballagematerialet/-materialerne består af, med henblik på identifikation eller klassificering.

Med henblik herpå fastlægger Kommissionen senest tolv måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden på grundlag af bilag I og efter proceduren i artikel 21, de tal og forkortelser, som identifikationssystemet er baseret på; Kommissionen skal ligeledes efter samme procedure fastlægge, hvilke materialer identifikationssystemet skal omfatte.

3. Mærkningen påføres selve emballagen eller etiketten. Den skal være umiddelbart synlig og let læselig. Mærkningen skal have en passende varighed og holdbarhed, også efter emballagens åbning.

Artikel 9

Væsentlige krav

1. Tre år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden sørger medlemsstaterne for, at emballage kun markedsføres, hvis den opfylder alle væsentlige krav i dette direktiv, herunder bilag II.

2. Medlemsstaterne formoder fra datoen i artikel 22, stk. 1, at alle væsentlige krav i dette direktiv, herunder bilag II, er opfyldt for emballage, som er i overensstemmelse med

a) de relevante harmoniserede standarder, hvis referencenumre er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Medlemsstaterne offentliggør referencenumrene på de nationale standarder, der gennemfører de harmoniserede standarder

b) de nedenfor i stk. 3 omhandlede relevante nationale standarder, hvis der ikke findes harmoniserede standarder på de områder, der er omfattet af disse standarder.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale standarder, jf. stk. 2, litra b), som de anser for at være i overensstemmelse med de væsentlige krav, denne artikel henviser til. Kommissionen sender straks teksten til disse standarder til de øvrige medlemsstater.

Medlemsstaterne offentliggør referencerne for disse standarder. Kommissionen sørger for, at de offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

4. Hvis en medlemsstat eller Kommissionen finder, at de i stk. 2 omhandlede standarder ikke fuldt ud opfylder de i stk. 1 omhandlede væsentlige krav, indbringer Kommissi-

sionen eller den pågældende medlemsstat sagen for det udvalg, der er nedsat ved direktiv 83/189/EØF med angivelse af grundene hertil. Udvalget afgiver udtalelse herom hurtigst muligt.

På grundlag af udtalelsen meddeler Kommissionen medlemsstaterne, om det er nødvendigt at trække de pågældende standarder tilbage fra de i stk. 2 og 3 nævnte offentliggørelser.

Artikel 10

Standardisering

Kommissionen fremmer i fornødent omfang udarbejdelsen af europæiske standarder i forbindelse med de væsentlige krav, som er omhandlet i bilag II.

Kommissionen fremmer især udarbejdelsen af europæiske standarder i forbindelse med:

- kriterier og metodologier for livscyklusanalyser af emballager
- metoder til måling og kontrol af indholdet af tungmetaller og andre farlige stoffer i emballagen og udslippet heraf til miljøet fra emballager og emballageaffald
- kriterier for et minimumsindhold af genbrugsmaterialer i emballagen for passende typer af emballage
- kriterier for genvindingsmetoder
- kriterier for komposteringsmetoder og produceret kompost
- kriterier for mærkning af emballager.

Artikel 11

Koncentrationerne af tungmetaller i emballage

1. Medlemsstaterne sørger for, at summen af koncentrationerne af bly, cadmium, kviksølv og hexavalent chrom i emballage eller emballagekomponenter ikke overskrider

- 600 ppm på vægtbasis to år efter datoen i artikel 22, stk. 1
- 250 ppm på vægtbasis tre år efter datoen i artikel 22, stk. 1
- 100 ppm på vægtbasis fem år efter datoen i artikel 22, stk. 1.

2. Disse koncentrationsniveauer gælder ikke for emballager, der udelukkende er fremstillet af blykrystalglas som defineret i direktiv 69/493/EØF⁽¹⁾.

3. Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 21:

(¹) EFT nr. L 326 af 29. 12. 1969, s. 36.

- under hvilke betingelser de ovennævnte koncentrationsniveauer ikke finder anvendelse på genvundne materialer eller på produktcyklusser inden for en lukket og kontrolleret kæde
- hvilke typer emballage der er undtaget fra kravet i stk. 1, tredje led.

Artikel 12

Informationssystemer

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til, at der oprettes harmoniserede databaser om emballage og emballageaffald, hvis dette ikke allerede er sket, som et bidrag til, at medlemsstaterne og Kommissionen kan overvåge gennemførelsen af dette direktivs mål.

2. Med henblik herpå skal databaserne især tilvejebringe oplysninger om de enkelte medlemsstaters emballage- og emballageaffaldsstrømmes omfang, karakteristika og udvikling (herunder oplysninger om indholdet af giftige eller farlige stoffer i emballagematerialet og de komponenter, som er anvendt til fremstillingen heraf).

3. For at harmonisere dataenes karakteristika og præsentation og for at gøre medlemsstaternes data indbyrdes kompatible leverer medlemsstaterne deres disponible data til Kommissionen ved hjælp af skemaer, som Kommissionen vedtager et år efter datoen for dette direktivs vedtagelse efter proceduren i artikel 21, på grundlag af bilag III.

4. Medlemsstaterne tager hensyn til små og mellemstore virksomheders særlige problemer med at tilvejebringe detaljerede data.

5. De indhentede data leveres sammen med de nationale rapporter, jf. artikel 17, og ajourføres i de efterfølgende rapporter.

6. Medlemsstaterne kræver af alle berørte erhvervsdrivende, at de forsyner de kompetente myndigheder med pålidelige data om deres sektor som krævet i denne artikel.

Artikel 13

Oplysninger til emballagebrugerne

Medlemsstaterne træffer senest to år efter datoen i artikel 22, stk. 1, foranstaltninger til at sikre, at alle emballagebrugere, herunder især forbrugerne, får de nødvendige oplysninger om:

- de eksisterende retur-, inddamlings- og genanvendelsesordninger
- det bidrag, de selv kan yde til genbrug, genanvendelse og genvinding af emballage og af emballageaffald
- betydningen af de emballagemærkninger, der findes på markedet
- de relevante elementer i håndteringsplanerne for emballage og emballageaffald som omhandlet i artikel 14.

Artikel 14

Håndteringsplaner

I overensstemmelse med de i dette direktiv omhandlede mål og foranstaltninger indfører medlemsstaterne i de affaldshåndteringsplaner, der kræves i artikel 7 i direktiv 75/442/EØF et særligt kapitel om håndtering af emballage og emballageaffald, som omfatter de foranstaltninger, der skal træffes i henhold til artikel 4 og 5:

Artikel 15

Økonomiske instrumenter

Rådet, som træffer afgørelse på grundlag af de relevante artikler i traktaten, vedtager økonomiske instrumenter for at fremme realiseringen af dette direktivs mål. Så længe der ikke findes sådanne foranstaltninger, kan medlemsstaterne i overensstemmelse med de principper, der gælder for Fællesskabets politik på miljøområdet, bl. a. princippet om at forureneren betaler, og under overholdelse af de forpligtelser, som følger af traktaten, vedtage foranstaltninger med henblik på realiseringen af disse mål.

Artikel 16

Anmeldelse

1. Uden at dette indskrænker bestemmelserne i direktiv 83/189/EØF, skal medlemsstaterne meddele Kommissionen udkastene til de foranstaltninger, de agter at træffe inden for rammerne af dette direktiv, bortset fra foranstaltninger af fiskal karakter, men inklusive tekniske specifikationer i forbindelse med fiskale foranstaltninger, som skal tilskynde til at opfylde sådanne tekniske specifikationer, så Kommissionen kan gennemgå dem i lyset af de gældende bestemmelser; i sådanne tilfælde følger Kommissionen proceduren i ovennævnte direktiv.

2. Hvis den foreslåede foranstaltning også vedrører et teknisk spørgsmål som omhandlet i direktiv 83/189/EØF, kan den pågældende medlemsstat i forbindelse med den i nærværende direktiv fastsatte anmeldelsesprocedure angive, at anmeldelsen også gælder for direktiv 83/189/EØF.

*Artikel 17***Rapporteringspligt**

Medlemsstaterne forelægger i overensstemmelse med artikel 5 i direktiv 91/692/EØF ⁽¹⁾ Kommissionen en rapport om gennemførelsen af nærværende direktiv. Den første rapport skal omfatte perioden 1995 til 1997.

*Artikel 18***Markedsføring**

Medlemsstaterne må ikke forhindre, at emballage, der opfylder bestemmelserne i dette direktiv, markedsføres på deres område.

*Artikel 19***Tilpasning til den videnskabelige og tekniske udvikling**

De ændringer, der er nødvendige for at tilpasse identifikationssystemet — jf. artikel 8, stk. 2, bilag I, og artikel 10, sidste led — og skemaerne med oplysninger fra databaserne — jf. artikel 12, stk. 3, og bilag III — til den videnskabelige og tekniske udvikling, vedtages efter proceduren i artikel 21.

*Artikel 20***Specifikke foranstaltninger**

1. Kommissionen skal efter proceduren i artikel 21 fastsætte, hvilke tekniske foranstaltninger der er nødvendige for at løse eventuelle vanskeligheder i forbindelse med anvendelsen af dette direktivs bestemmelser på navnlig primæremballager til medicinske anordninger og lægemidler, små emballager og luksusemballager.

2. Kommissionen forelægger ligeledes Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om enhver anden foranstaltning, der skal træffes, eventuelt ledsaget af et forslag.

*Artikel 21***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, som er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i udvalget tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

b) Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ikke truffet nogen afgørelse efter udløbet af en frist, som under ingen omstændigheder kan være på over tre måneder regnet fra forslaget forelægges for Rådet, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

*Artikel 22***Gennemførelse i national ret**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juni 1996. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

3. Medlemsstaterne underretter derudover Kommissionen om alle love og administrative bestemmelser, som de udsteder på områder, der er omfattet af dette direktiv.

4. Kravene til emballagefremstilling gælder under ingen omstændigheder for emballage, der anvendes til et givet produkt inden datoen for dette direktivs ikrafttræden.

5. Medlemsstaterne tillader i en periode på højst fem år fra tidspunktet for dette direktivs ikrafttræden, markedsføring af emballage, der er fremstillet før dette tidspunkt, og som opfylder bestemmelserne i den nationale lovgivning.

⁽¹⁾ EFT nr. L 377 af 31. 12. 1991, s. 48.

Artikel 23

Direktiv 85/339/EØF ophæves fra datoen i artikel 22, stk. 1.

Artikel 24

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 25

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 1994

På Europa-Parlamentets vegne

K. HÄNSCH

Formand

På Rådets vegne

K. KINKEL

Formand

*BILAG I***IDENTIFIKATIONSSYSTEM**

For plast anvendes nummerering fra 1 til 19; for papir og pap fra 20 til 39; for metal fra 40 til 49; for træ fra 50 til 59; for tekstiler fra 60 til 69 og for glas fra 70 til 79.

Identifikationssystemet kan også baseres på forkortelser for det eller de anvendte materialer (f. eks. HDPE: High Density Polyethylene). Tal eller forkortelser eller begge dele kan anvendes til at identificere materialer. De omtalte identifikationsmetoder skal anbringes i midten af eller under den grafiske genanvendelses- eller genbrugsmærkning.

BILAG II

VÆSENTLIGE KRAV TIL EMBALLAGES SAMMENSÆTNING OG MULIGHEDERNE FOR GENBRUG OG GENANVENDELSE, HERUNDER GENVINDING, AF EMBALLAGE

1. Krav til emballages fremstilling og sammensætning

- Emballage skal fremstilles på en sådan måde, at emballagens rumfang og vægt mindskes til det minimum, der behøves til at bevare det for det emballerede produkt og for forbrugeren nødvendige sikkerheds-, hygiejne- og acceptniveau.
- Emballage skal udformes, fremstilles og markedsføres på en sådan måde, at den kan genbruges eller genanvendes, herunder genvindes, og således at miljøbelastningen herfra mindskes mest muligt i forbindelse med bortskaffelse af emballageaffald eller restprodukter fra emballageaffaldshåndtering.
- Emballage skal fremstilles på en sådan måde, at indholdet af skadelige og andre farlige stoffer og materialer som bestanddele af emballagematerialet eller af emballagekomponenterne, minimeres for så vidt angår deres tilstedeværelse i emissioner, aske eller perkolat, når emballager eller restprodukter fra håndtering af emballageaffald forbrændes eller deponeres.

2. Krav i forbindelse med emballagens genbrugelighed

Følgende krav skal være opfyldt samtidig:

- emballagens fysiske egenskaber skal være af en sådan art, at emballagen kan genbruges et antal gange under normalt forudsigelige anvendelsesbetingelser,
- det skal være muligt at behandle den brugte emballage i overensstemmelse med sundheds- og sikkerhedskravene for arbejdstagerne,
- emballagen skal opfylde kravene til genanvendelig emballage, når emballagen ikke længere genbruges og dermed bliver til affald.

3. Krav i forbindelse med emballagens genanvendelighed

a) *Genanvendelse i form af materiale genvinding*

Emballage skal fremstilles på en sådan måde, at det er muligt at genvinde en vis vægtprocent af de anvendte materialer til fremstilling af salgbare produkter under hensyn til de gældende standarder i Fællesskabet. Fastsættelsen af denne procentdel kan variere afhængigt af, hvilken type materiale emballagen består af.

b) *Genanvendelse i form af energiudnyttelse*

Emballageaffald, der forarbejdes med henblik på energiudnyttelse, skal have en mindste nedre brændværdi for at give en optimal energiudnyttelse.

c) *Genanvendelse i form af kompostering*

Emballageaffald, der forarbejdes med henblik på kompostering, skal være bionedbrydeligt i en sådan grad, at det ikke hindrer separat indsamling og den komposteringsproces eller -aktivitet, som affaldet underkastes.

d) *Bionedbrydelig emballage*

Bionedbrydeligt emballageaffald skal kunne nedbrydes fysisk, kemisk, termisk eller biologisk på en sådan måde, at det meste af komposten til slut nedbrydes til kuldioxid, biomasse og vand.

BILAG III

MEDLEMSSTATERNES DATABASE VEDRØRENDE EMBALLAGE OG EMBALLAGEAFFALD SKAL INDEHOLDE FØLGENDE DATA (UDFORMES SOM SKEMA 1 TIL 4 I DET FØLGENDE)

1. Med hensyn til både primær, sekundær og tertiær emballage angives:
 - a) mængden af emballageforbruget på nationalt område fordelt på hver større materialekategori (produktion + import - eksport) (skema 1)
 - b) mængden af genbrugt emballage (skema 2).
2. Med hensyn til emballageaffald fra både husholdninger og fra andre kilder angives:
 - a) mængden for hver større materialekategori af genanvendt og bortskaffet affald på nationalt område (produktion + import - eksport) (skema 3)
 - b) mængden af genvundet og genanvendt affald for hver større materialekategori (skema 4).

SKEMA 1

Forbruget af primær, sekundær og tertiær emballage på det nationale område

	Produceret mængde	- Eksporteret mængde	+ Importeret mængde	= Samlet mængde
Glas				
Plast				
Papir/pap (herunder komposit)				
Metal				
Træ				
Andet				
Samlet mængde				

SKEMA 2

Mængden af primær, sekundær og tertiær emballage, der er genbrugt på det nationale område

	Forbruger af emballage (Mængde)	Genbrugt emballage	
		Mængde	Procent
Glas			
Plast			
Papir/pap (herunder komposit)			
Metal			
Træ			
Andet			
Samlet mængde			

SKEMA 3

Mængden af genanvendt og bortskaffet emballageaffald på det nationale område

	Produceret affaldsmængde	- Eksporteret affaldsmængde	+ Importeret affaldsmængde	= Samlet mængde
Husholdningsaffald				
Glasemballage				
Plastemballage				
Papir- og papemballage				
Papkompositemballage				
Metalemballage				
Træemballage				
Samlet mængde af emballageaffald fra husholdninger				
Affald fra andre kilder				
Glasemballage				
Plastemballage				
Papir- og papemballage				
Papkompositemballage				
Metalemballage				
Træemballage				
Samlet mængde af emballageaffald fra andre kilder				

SKEMA 4

Mængden af genvundet og genanvendt emballageaffald på det nationale område

	Samlet genvundet og godkendt mængde	Genvundet mængde		Genanvendt mængde	
		Mængde	Procent	Mængde	Procent
Husholdningsaffald					
Glasemballage					
Plastemballage					
Papir- og papemballage					
Papkompositemballage					
Metalemballage					
Træemballage					
Samlet mængde af emballageaffald fra husholdninger					
Affald fra andre kilder					
Glasemballage					
Plastemballage					
Papir- og papemballage					
Papkompositemballage					
Metalemballage					
Træemballage					
Samlet mængde af emballageaffald fra andre kilder					